

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Εξωτερική Αξιολόγηση
του τμήματος Οδοντικής Τεχνολογίας

Το τρισυπόστατο της Εκάτης
και οι Τριαδικές Θεότητες

Φώς laser: 50 χρόνια
δημιουργικής δράσης

ΤΕΥΧΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2010

23

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά ΧΡΟΝΙΚά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Γιαννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α	Αντιπρόεδρος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

ΤΕΙ Αθήνας
Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100
<http://www.teiath.gr> / e-mail: eee@teiath.gr

1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΕΛ. 4

2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΠΜΣ με τίτλο «Εργαστηριακή και κλινική νοσηλευτική καρδιολογία»

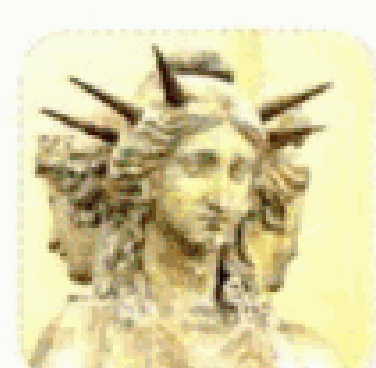
ΣΕΛ. 8

Συνάντηση Εργασίας

Προγράμματος Tempus

ΣΕΛ. 9

3. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

■ Α. Καρμάς

Το τρισυπόστατο της Εκάτης και οι Τριαδικές Θεότητες

ΣΕΛ. 11

■ Π. Μπουλανίκη

Χημικές ουσίες

στα κατασκευαστικά υλικά των σπιτιών

ΣΕΛ. 14

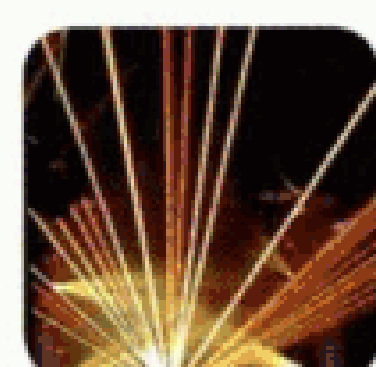

■ Λ. Τσίλαγα και Α. Τζαναβάρα

Βραχογραφίες:

Η προϊστορική ζωγραφική

ΣΕΛ. 19

■ Α. Αραβαντινός

Φώς laser: 50 χρόνια

δημιουργικής δράσης

ΣΕΛ. 22

■ Ι. Μπουρής

Δυστυχώς, ατενίζουμε τον ορίζοντα εμμένοντας να βλέπουμε την πρύμνη

ΣΕΛ. 28

■ Γ. Τσιούρης

Η ιστορία της Κρήτης

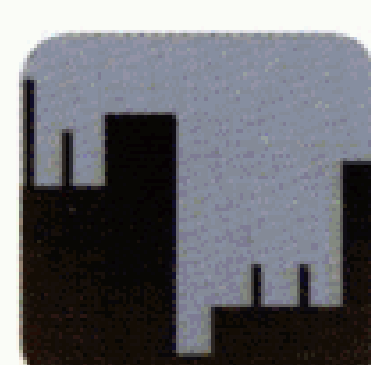
ΣΕΛ. 32

■ Ν. Χιωτίνης

«Τελείωσαν τα ψέματα που είπαμ' ως εδώ...»

ΣΕΛ. 36

■ Σ. Στρατή

Η διαφήμιση και η αρχιτεκτονική στην πόλη της Αθήνας: η περιγραφή μιας περίπτωσης αυθαιρεσίας

ΣΕΛ. 40

■ Μ. Μπρατάκος

2011: Διεθνές Έτος Χημείας

ΣΕΛ. 42

4. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

■ Ψυχογενής Βουλιμία

ΣΕΛ. 45

■ Η ψυχολογία στην αναπαραγωγή -

Το στρες της σύλληψης

ΣΕΛ. 47

5. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

Νέα της Διοίκησης

ΣΕΛ. 50

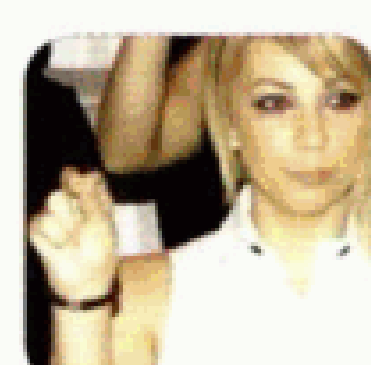
Νέα από τα Τμήματα

ΣΕΛ. 62

Νέα της Επιτροπής

Εκπαίδευσης και Ερευνών

ΣΕΛ. 84

6. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΕΛ. 86

7. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΣΕΛ. 90

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2011

στρες
στρες
στρες
Βουλμία
Βουλμία
Βουλμία
Βουλμία
Βουλμία
Βουλμία
Βουλμία
Βουλμία

Ψυχολογία στην αναπαραγωγή -

Το στρες της σύλληψης

[illegible]

στρες

σ τ ρ ε ς

Κ. Πανταζοπούλου¹, Α.Ζαφειροπούλου²Χ. Δαρβίρη³ και Μ. Βενετίκου⁴

Η ψυχολογία στην αναπαραγωγή - Το στρες της σύλληψης

Η επιθυμία για γονεϊκότητα

Η αναπαραγωγή είναι βασική ανάγκη όλων των ζωντανών όντων -εννοείται και του ανθρώπου- εδραιωμένη στα γονίδια. Το αν, όμως, αυτός ο γενικός βιολογικός νόμος θα γίνει και μια επιθυμία ψυχής, εξαρτάται από πολλούς παράγοντες: από την προσωπική ιστορία του καθενός, την παράδοσή του, την προσωπικότητά του, το περιβάλλον και τις συνθήκες ζωής του. Στο ερώτημα της τεκνοποίησης πρέπει ο καθένας να δίνει τη δική του απάντηση. Το να αποκτήσει κανείς παιδιά δεν είναι από μόνο του ούτε καλό ούτε κακό. Έχει πάντα τη σημασία που του δίνει ο καθένας ανάλογα με τις επιλογές που κάνει στη ζωή του (Auhaugen, 2006).

Πρόσφατες έρευνες καταλήγουν στους εξής λόγους για τους οποίους κάποιος επιθυμεί να γίνει γονιός:

1. Τα παιδιά αποτελούν επέκταση του εαυτού και πηγή ικανοποίησης και πληρότητας.
2. Τα παιδιά προβάλλουν και ενισχύουν την ταυτότητα του ενήλικα.
3. Αναζητούν τη συντροφιά των νεότερων.
4. Επιθυμούν να δώσουν στα παιδιά τους ότι οι ίδιοι δεν κατάφεραν να αποκτήσουν.
5. Πολλά ζευγάρια επιθυμούν να τεκνοποιήσουν λόγω των κοινωνικών επιταγών (Turner & Robinson, 1993).

Γενικά, η επιθυμία απόκτησης παιδιού είναι περίπλοκη, καθώς εμπλέκει μια σειρά συνειδητών όσο και ασυνείδητων κινήτρων, που ωθούν τους ανθρώπους να αναπαράγονται, και κάτω από τις πλέον αντίξοες συνθήκες όπως για παράδειγμα στη

διάρκεια πολέμων ή λοιμών. Η επιθυμία απόκτησης παιδιού πρωτοεμφανίζεται στο κορίτσι γύρω στα δεκαοχτώ χρόνια. Αφετηρία είναι η ταύτιση με την τρυφερή μητέρα της βρεφικής ηλικίας που την ωθεί να επιθυμεί να γίνει και η ίδια μητέρα. Για τους άνδρες, επίσης, η επιθυμία αυτή προέρχεται από μια ταύτιση με το δικό τους πατέρα. Σημαντικό στοιχείο στην επιθυμία απόκτησης παιδιού αποτελεί, επίσης, η προσαρμογή στις κοινωνικές και οικογενειακές επιταγές. Η απόκτηση παιδιού σήμερα θεωρείται επιβεβλημένη. Συμβολίζει τη σεξουαλική ταυτότητα του ζευγαριού, τη σωματική του υγεία καθώς και την κοινωνική του ένταξη.

Παράλληλα, η χρήση αντισύλληψης ενίσχυσε την παντοδυναμία των ατόμων, οι οποίοι θεωρούν έκτοτε ότι ελέγχουν απολύτως την επιθυμία απόκτησης παιδιού. Χρησιμοποιούν αντισύλληψη όσο χρόνο δεν επιθυμούν παιδί και τη διακόπτουν αναμένοντας ένα παιδί αμέσως.

Μια αναδρομή στη μυθολογία καταδεικνύει ότι η στείρωση συσχετιζόταν με την τιμωρία. Αλλά και στην Παλαιά Διαθήκη η στείρωση θεωρείται μειονεξία και ταυτίζεται με την τιμωρία. Τα ζευγάρια που αποκτούν πολλά παιδιά θεωρούνται ευλογημένα σε αντίθεση με εκείνα που παραμένουν άτεκνα. Οι γυναίκες, που δυσκολεύονται να αποκτήσουν παιδιά, αναζητούν στοιχεία της προσωπικής τους ζωής, που θα εξηγούσαν, γιατί δεν μπορούν να αποκτήσουν αυτό που τόσο επιθυμούν και που για τους περισσότερους ανθρώπους είναι τόσο απλό. Επιχειρούν να εντοπίσουν το, ή τα γεγονότα της προσωπικής τους ιστορίας,

^{1,2}: Οι κκ Κ. Πανταζοπούλου και Α. Ζαφειροπούλου είναι κλινικοί ψυχολόγοι και φοιτήτριες του μεταπτυχιακού προγράμματος «Έλεγχος του Στρες και Προαγωγή Υγείας».

^{3,4}: Οι κκ Χ. Δαρβίρη και Μ. Βενετίκου είναι καθηγήτριες της ΣΕΥΠ και του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Έλεγχος του Στρες και Προαγωγή Υγείας».

για τα οποία τώρα «τιμωρούνται» μη μπορώντας να αποκτήσουν παιδί (*Burns & Covington, 2004*).

Δυστυχώς, για την πλειοψηφία των υπογόνιμων ζευγαριών, η βιολογική υπογονιμότητα οδηγεί συχνά σε προβλήματα συναναστροφής με τους άλλους και προκαλείται και «υπογονιμότητα στην ανθρώπινη επικοινωνία». Κάποιες γυναίκες μπλέκονται, έτσι, σε έναν φαύλο κύκλο ψυχολογικών δυσκολιών, από όπου τους είναι δύσκολο να βγουν (*Auhagen, 2006*).

Δυσκολία αποδοχής της διάγνωσης της υπογονιμότητας

Η τεκνοποιία και η ανατροφή παιδιών αποτελούν, εκτός από βιολογικές και κοινωνικές επιταγές. Η κοινωνία περνά σε μας την αξίωση ότι θα τεκνοποιήσουμε ως ένα φυσιολογικό τμήμα της παιδικής μας ανάπτυξης, έτσι ο στόχος απόκτησης παιδιών γίνεται «έμφυτος» στόχος. Αρκετά ζευγάρια ξοδεύουν μεγάλο μέρος του χρόνου τους σκεπτόμενα πότε θα κάνουν παιδιά. Τα περισσότερα άτομα θεωρούν ότι θα είναι ικανά να αποκτήσουν παιδιά, έτσι η εμφάνιση της υπογονιμότητας τα αναστατώνει ή δεν την αποδέχονται.

Η ανικανότητα σύλληψης αποτελεί μια κρίση στη ζωή τόσο του ατόμου όσο και του ζευγαριού. Ίσως η δυσκολότερη πτυχή του προβλήματος της έλλειψης γονιμότητας να είναι η αίσθηση των ασθενών ότι δεν έχουν τον έλεγχο της κατάστασης. Ο ρόλος της ψυχολογικής υποστήριξης και του επαγγελματία ψυχικής υγείας είναι να βοηθήσει το ζευγάρι να ξεπεράσει τα ψυχολογικά φράγματα και τους φόβους, που σχετίζονται με την υποβοήθηση της αναπαραγωγής ή την εξωσωματική γονιμοποίηση, καθώς και να το βοηθήσει να μειώσει το στρες του. Για αρκετά άτομα με υπογονιμότητα η απόκτηση παιδιών αποβαίνει εξαιρετικά σημαντική και διαπλέκεται με τους υψηλούς στόχους της πληρότητας και της ευτυχίας. Ο συνδυασμός των αξιώσεων των ατόμων για τεκνοποιία μαζί με τους κοινωνικούς προσδιορισμούς συμπλέκουν τη γονιμότητα στην ενήλικη ζωή με τη σεξουαλικότητα και είναι φανερό πόσο βαθιά επηρεάζει η υπογονιμότητα την αυτοεκτίμηση. Για παράδειγμα, μερικοί άνδρες αμφισβητούν τον ανδρισμό τους, επειδή δεν μπορούν να κάνουν παιδιά.

Το δίλημμα μεταξύ της εκπλήρωσης του στόχου εγκυμοσύνης και της αποδοχής της αναστολής του στόχου είτε της μόνιμης υπογονιμότητας, είναι το πιο ψυχοπρεστικό μέρος του χειρισμού της υπογονιμότητας και προκαλεί κατάθλιψη. Μελετητές διαπίστωσαν ότι το 66% των γυναικών και το 44% των ανδρών ανέφεραν κατάθλιψη μετά από αποτυχημένη θεραπεία. Από πολύ νωρίς, η στειρότητα καταστρέφει σταθερά τη φυσικότητα του «θαύματος της σύλληψης» χωρίς την ιατρική παρέμβαση. Ακόμα και για τα ζευγάρια που τέλειωσε η θεραπεία τους με σύλληψη από μόνοι τους, η εμπειρία της στειρότητας μεταβάλλει τις πεποιθήσεις τους για τη σύλληψη που είναι φυσική συνέπεια της συνουσίας. Εκτός από τις μεταβολές στις πεποιθήσεις, μερικά άτομα βιώνουν τη υπογονιμότητα σαν το χαμό ενός υποθετικού παιδιού. Δεν είναι υποχρεωτικό να βιώσουν ένα θνησιγενές νεογνό ή μια αποβολή για να νιώσουν πως ένα παιδί τους χάθηκε. Για τα άτομα αυτά, το παιδί που είχαν προγραμματίσει, είχαν ονειρευτεί, περιγράψει, του είχαν δώσει ακόμη και όνομα, δε θα έρθει.

Οι αποτυχημένες προσπάθειες για σύλληψη, το υψηλό κόστος των θεραπευτικών προσπαθειών, οι συχνές πιέσεις γονιών και συγγενών, που πιέζουν για παιδιά μεταβάλλουν το πρόβλημα της υπογονιμότητας σε ένα έντονο στρες.

Εκτός των άλλων, τα άτομα με υπογονιμότητα αναφέρουν ότι οι ιατρικές διαδικασίες, οι εξετάσεις, οι θεραπευτικές προσπάθειες, αλλά και οι ενδεχόμενες επανειλημμένες αποτυχίες τους ταλαιπωρούν.

Το στρες της υπογονιμότητας και των θεραπευτικών προσπαθειών της, μπορεί να είναι μια βασική αιτία για μια ποικιλία σεξουαλικών προβλημάτων και δυσκολιών και να θέσει υπό δοκιμασία τις γενικότερες σχέσεις τους (*Burns & Covington, 2004*).

Βιβλιογραφία

1. Auhagen SU (2006). Υπογονιμότητα, όταν η ψυχή λέει όχι, εκδόσεις Θυμάρι, Αθήνα.
2. Turner JS & Robinson L (1993). Contemporary Human Sexuality. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
3. Burns L H & Covington SN (2004). Συμβουλευτική στην Υπογονιμότητα. Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

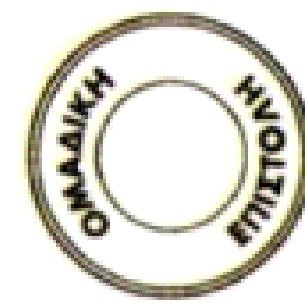
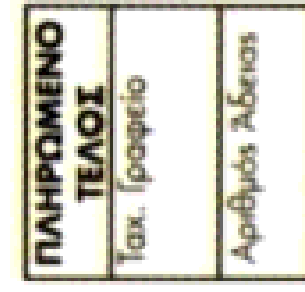
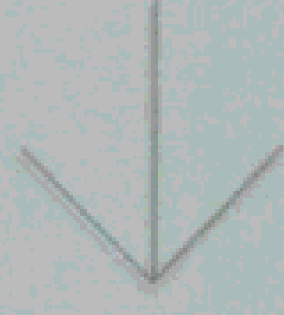
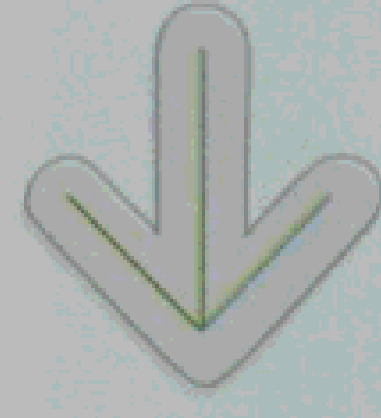

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή (.tiff ή .jpg) σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

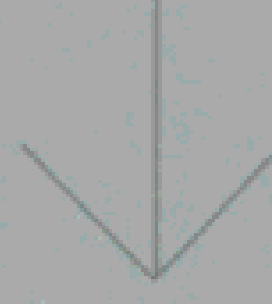
Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr